

دریا

درس پانزدهم

دریا آنقدر بزرگ است که از هر کجا چشم می رود، آب است
این طرف تا آن طرف آسمان را از افق تا افق، همه دریا است
گرفته است. آب دریا مانند آینه ای بزرگ است که عکس
آسمان در آن پیدا است. صورت آسمان، در آن پیدا است.

گرما و روشنی خورشید به آب خنده ی گرم و روشن خورشید
سرد دریا می تابد و آن را گرم بر تن سرد آب می ریزد
می کند. موج های دریا، پشت موج از پشت موج می آید
سر هم بالا و پایین می شوند. موج در پیش موج می خیزد

دریا خود را مانند دامنی نرم می‌کشد آب، دامنش را نرم
روی ماسه‌های ساحل می‌کشد. بر تن پاک ماسه‌های کبود
هنگامی که آب دریا به ساحل می‌برد لذت از نوازش آب
می‌خورد، ساحل از نوازش آب لذت می‌برد و بی خیال و آرام
ساحل بی خیال خواب آلود
به خواب می‌رود.

می‌شوم شاد و می‌زنم غوطه
مثل ماهی، میان آب زلال
آسمان دل‌گشا و دریا رام
زندگی مهربان و من خوش حال

مانند ماهی در آب زلال دریا شنا
می‌کنم. آسمان خوش منظره و
دریا آرام است زندگی با من
مهربان است و من خوش حال
هستم.

محمود کیانوش

درست و نادرست

۱. نور خورشید باعث شوری آب دریا می‌شود. **نادرست**
۲. موج‌ها به آرامی ماسه‌های ساحل را می‌شویند. **درست**

درک مطلب

مانند مادری می‌بینم که از ماهی‌های کوچکش نگهداری می‌کند.

۱. شاعر دریا را مثل «آینه‌ی آسمان» دیده است. تو دریا را مثل چه می‌بینی؟

۲. هنگام شنا کردن در دریا، چه نکاتی را رعایت می‌کنی؟

به توصیه‌های غریق نجات گوش می‌دهم. در منطقه‌ای که اجازه‌ی شنا دارم شنا می‌کنم.

۳. چرا شاعر دریا را به آینه تشبیه کرده است؟ چون در دریا صورت آسمان را می‌بینیم.

واژه‌آموزی

نکته

اعضای بدن + ه: کلمه‌ی جدید

- به جمله‌های زیر توجه کن.
- من زبان دارم؛ اما قفل زبانه دارد.
 - من چشم دارم؛ اما کوه چشمه دارد.
 - من گوش دارم؛ اما کلاس گوشه دارد.
 - حالا تو بگو:
 - من دندان دارم؛ اما شانه **دندانه دارد**.
 - من دهان دارم؛ اما غار **دهانه دارد**.
 - من پا دارم، اما میز **پایه دارد**.
 - من دست دارم؛ اما صندلی **دسته دارد**.

صندلی صمیمیت

🌿 در درس‌های قبل، شیوه‌ی سخن گفتن را آموختی. حالا وقتی بخواهی درباره‌ی موضوعی صحبت کنی، می‌دانی که باید آن را محدود کنی و در زمانی کوتاه، به‌طور صحیح سخن بگویی. اکنون به صحبت‌های دوستانت گوش کن و درباره‌ی آن‌ها داوری کن. یادت باشد، برای داوری کردن به سه چیز توجه کنی:

الف) یک بخش از موضوع کلی انتخاب شود و فقط درباره‌ی آن صحبت شود.

ب) مطالب به‌صورت منظم یکی پس از دیگری دنبال هم بیایند و با هم ارتباط داشته باشند.

ج) زمان سخن گفتن طولانی نباشد.

بیاموز و بگو

گاهی نویسنده جهت زیبایی متنش، چیزی یا کسی را به چیز دیگری تشبیه می‌کند.

🌿 به این قسمت از شعر، توجه کن.

«آب آینه‌ای است پهناور»، یعنی آب مثل آینه است.

شاعر برای زیبایی شعر خود، از شباهت آب و آینه استفاده کرده است.

تو می‌توانی نمونه‌ی دیگری بگویی؟ **من مثل ماهی در آب دریا غوطه می‌زنم.**

گوش کن و بگو

🌿 به داستان گوش کن و آن را برای دوستانت تعریف کن.

از این داستان، چه درسی گرفتی؟

دریا

درس پانزدهم

هر کجا چشم می رود، آب است
از افق تا افق، همه دریاست
آب، آینه ای است پهناور
صورت آسمان، در آن پیدا است

خنده ی گرم و روشن خورشید
بر تن سرد آب می ریزد
موج از پشت موج می آید
موج در پیش موج می خیزد

می کشد آب، دامنش را نرم
بیت آری قیاس

بر تن پاک ماسه های کبود

می برد لذت از نوازش آب

ساحل بی خیال خواب آلود

ایم سورما

تصور رقصه را آب

می شوم شاد و می زنم غوطه

مثل ماهی؛ میان آب زلال

آسمان دل گشا و دریا رام آرام

زندگی مهربان و من خوش حال